

Destoinicia Apostolilor

Textul Biblic: 2 Corinteni 3:5-18

Versetul de aur

Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.
2 Corinteni 3:18

Introducere

Până în anul 57 AD., anul în care Pavel a scris scrisoarea pe care o numim 2 Corinteni, el dezvoltase o relație bună de mai mulți ani cu biserica pe care o plantase în Corint. El înființase acea congregație în a doua sa călătorie misionară din anii 52–54 AD. (Fapte 18:1–11). Cercetătorii biblici recunosc această scrisoare ca fiind cea mai dificil de înțeles dintre toate cele 13 epistole ale lui Pavel. Această scrisoare și altele către biserica din Corint (vezi 1 Cor 5:9; 2 Cor 2:3–4; 7:8, 12) dezvăluie că Pavel a păstrat legătura cu cei din Corint. 1 Corinteni și 2 Corinteni prezintă o adunare tulburată pe mai multe fronturi. Provocările la adresa autorității apostolice a lui Pavel au agravat aceste necazuri, iar scrisorile sale către acea biserică prezintă răspunsuri la criticile personale adresate lui (1 Cor 9:1–2; 2 Cor 10:10; 11:5; 12:11–12; etc.). Prin urmare, Pavel a folosit multă cerneală în 2 Corinteni pentru a apăra validitatea chemării sale apostolice. Într-adevăr, cele peste 500 de cuvinte din 2 Cor 2:12–3:18 au pregătit scena pentru apărări mai lungi ale slujirii sale apostolice mai târziu în epistolă. Lecția de astăzi acoperă majoritatea acestor 24 de versete.

Contextul lecției

Expertiza lui Paul (2 Corinteni 3:5–6)

A. Cine este sursa: Dumnezeu !

Pe măsură ce Pavel examinează în continuare natura slujirii sale apostolice, el folosește cuvântul destoinicie, dar nu destoinicia oamenilor ci destoinicia care vine de la Dumnezeu. Procedând astfel, el arată clar că, deși are încredere în rezultatele lucrării sale (2 Cor 1:15; 2:3; 3:4), Dumnezeu este cel care trebuie să aibă meritul, nu Pavel și tovarășii săi uceniciei.

B. Ținta: Noul legământ (v 6)

Deosebit de clar în acest punct este Ieremia 31:31–34, care spune cam așa: „Eu [Domnul] voi face un nou legământ cu poporul lui Israel și cu poporul lui Iuda... Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor; și Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu”.

II. Legământul cel nou și cel vechi (2 Corinteni 3:7–11)

A. Argumentul - Dar dacă (v 7–9)

Pavel începe acum o serie de afirmații condiționale „dar dacă”, un stil de argumentare mai convingător. Acest tip de logică este bine documentat în literatura antică a evreilor și grecilor.

B. Al doilea - Dar dacă (v 9–10)

Pavel trece la a doua afirmație condițională „dar dacă”.

Argumentul este același ca și în versetele precedente. Ceea ce este nou aici este introducerea descrierilor paralele: „slujirea care a adus moartea” din 3:7 este aceeași cu lucrarea care a adus condamnarea aici în descrierea vechiului legământ (Deut 27:26). Prin urmare, noul legământ este superior, deoarece cei care merită condamnați pentru păcat primesc în schimb neprihănire atribuită lui Hristos (Rom 3:21–22; 2 Cor 5:21).

C. Al treilea - Dar dacă (v 11)

Acesta este al treilea și ultimul argument „dar dacă” care pune în contrast vechiul legământ

cu noul legământ (cel ce durează). Legea nu a putut face omenirea perfectă din cauza slăbiciunii celor răi (Ps 19:7; Rom 8:3). Dar a fost menit să dezvăluie ceea ce este mai bun, mântuirea prin credința în Hristos. În el păcatul în trup a fost condamnat și cerințele legii au fost îndeplinite (Rom 8:4; Evrei 7:19; 10:1).

III. Aplicația lui Pavel la Legământul cel nou. (2 Corinteni 3:12–18)

A. Nădejdea noastră nu este în acoperirea feței (v 12–15)

Exodul 32–34 continuă să fie sursa de ilustrare a lui Pavel pentru a demonstra superioritatea noului legământ asupra celui vechi. Mai exact, referința aici este la Exod 34:33, 35.

Ilustrația și efectul ei preconizat asupra audienței lui Pavel din secolul I sunt în esență aceleași ca în 2 Cor 3:7–8 de mai sus, dar cu detalii despre un vâl adăugat. Știm că a fost un fel de acoperire a feței, dar este dificil să stabilim exact cum a fost. Ex 32–34 continuă să fie sursa de ilustrare a lui Pavel pentru a demonstra superioritatea noului legământ asupra celui vechi. Toate acestea vorbesc despre insensibilitatea spirituală. O persoană fără sensibilitate nu poate auzi șoapta Duhului Sfânt.

B. Trăind o viață nouă cu o fața descoperită (v 16–18)

Soluția completă este să te întorci la Domnul în pocăință (Luca 1:17; Fapte 9:35; 1 Tes 1:9). Spre deosebire de Moise, ei nu trebuiau să-și pună un vâl pe față. Spre deosebire de gloria vechiului legământ care i-a fost dat doar lui Moise, beneficiile noului sunt disponibile pentru toată lumea în Hristos. În acest sens, putem vedea măcar o scăpărare a slavei Domnului.

Aproximativ 15 secole mai târziu, Hristos a sosit la momentul dorit de Dumnezeu. Puțini, sau poate nimeni, se așteptau la El să vină în felul în care a venit. Și relativ puțini i-au permis să îndeparteze vâlul din inimile lor, astfel încât să-l vadă clar.

Și așa este și astăzi. Gândiți-vă la cineva care crede că el sau ea nu va avea nicio problemă să intre în Rai pentru că el sau ea este, în principiu, „o persoană bună”. Indiferent dacă este conștient sau inconștient, acea atitudine provine dintr-o mentalitate de mântuire prin fapte. O astfel de gândire apare adesea atunci când o persoană se compară cu o altă persoană care este relativ „mai rea”.

Dar nu așa funcționează mântuirea; nu acesta este criteriul de intrare. Cei ce au o astfel de credință au un vâl pe care refuză să-l îndeparteze. Ei trebuie să-l întâlnească pe marele „îndepărtător” al vâlului, Isus Hristos (Matei 27:51; Marcu 15:38; Luca 23:45).

CONCLUZII:

Dacă fața lui Moise a fost așa de strălucitoare că nu te puteai uita la ea, cât de strălucitoare poate fi fața lui Dumnezeu.

Dar, în ciuda măreției și sfințeniei pe care acea strălucire le simboliza, un alt episod al gloriei este, venirea lui Hristos, care va veni. Aproximativ 15 secole mai târziu, Hristos a sosit la momentul hotărât de Dumnezeu. Puțini au fost aceia care au așteptat venirea Lui în felul în care a venit.

Și așa este și astăzi. Gândiți-vă la cineva care crede că el sau ea nu va avea nicio problemă să intre în Rai pentru că el sau ea este practic „o persoană bună”. Indiferent dacă este conștient sau inconștient, acea atitudine provine dintr-o mentalitate de mântuire prin fapte. O astfel de gândire apare adesea atunci când o persoană se compară cu o altă persoană care este relativ „mai rea”. Dar nu așa este mântuirea lui Dumnezeu.

Ce trebuie să memorăm: Scoateți învelitoarea de pe ochi nu fi încăpățânat.